

עפ"ת 8601/06 - ולדימיר יעקובוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

27.11.14

עפ"ת 14-06-8601 יעקובוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11210081748

בפני כב' השופט ממאל סעב
המעורער ולדימיר יעקובוב
נגד מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
המשיבה

בשם המעורער עו"ד אופנה יימר

בשם המשיב עו"ד גויכמן

פסק דין

מהות הערעור:

1. לפניה ערעור על פסק דין של בית משפט השלום לטעבורה בחרדה, (להלן: "בית משפט לטעבורה"), אשר ניתן ביום 14/02/4, על ידי כב' השופט כרמית פאר - גינת, בתיק תת"ע 733-10/12.

2. הערעור מופנה כנגד הכרעת הדיין.

העובדות:

3. המעורער הובא לדין בבית משפט לטעבורה בגין עבירה של סירוב ליתן דגימה של אויר נשוף לפי דרישת שוטר - זאת בניגוד לסעיף 62(3), 64(א1), 64(ד) וסעיף 39 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961; (להלן: "הפקודה").

העובדות:

עמוד 1

4. בכתב האישום נטען כי ביום 18/09/2012 בשעה 12:01, נהג המערער בהיותו שיכור בשל סירוב לבצע בדיקת נשוף ובחשד להכשלת הבדיקה.

ההרשות והעונש:

5. המערער זמן לדין בבית משפט לቴבורה, הכחיש את המיחס לו, וטען כי הבדיקה לא צלחה להיות והוא סובל מבעיות בריאות קשות (אסתמה). על כן בית משפט לቴבורה שמע את ראיות הצדדים.

6. מטעם המשיבה העיד השוטר, רס"ב רמי חוסיין, והמתנדבת, הגברת ענת בן משה ומטעם ההגנה העיד רק המערער בעצמו. בימ"ש לቴבורה העדיף עדויות המשיבה על פני עדות המערער - ראו סעיף 20 להכרעת הדין (עמ' 26).

7. בתאריך 4.02.14 בית משפט לቴבורה נתן את הכרעת דינו והרשיע את המערער בביצוע העבירה המיחסת לו. בית המשפט לቴבורה הטיל עליו את העונשים הבאים:

27 חודשים פסילה בפועל, ששה חודשים פסילה על תנאי, קנס בסך 2000 ₪ וששה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, כמפורט בגזר הדין.

טענות הצדדים:

8. ב"כ המערער סבור כי בית המשפט קמא שגה כאשר החליט להרשיע את המערער בנהיגת שכבות מכוח סירוב והכשלה של בדיקת הנשוף.

9. ב"כ המערער טען כי בית המשפט קמא טעה משתעלם לחלוון מטענת המערער כי בשל מניעה רפואית בעטיה הוא התקשה לנשוף נשיפה מספקת, נכשלה בדיקת הנשוף ומשכך, ביקש המערער לעורק לו בדיקת דם על מנת להוכיח את חפותו.

10. עוד טען בעניין זה כי טענות אלו הועלו בבית המשפט והיוו את טענת ההגנה המרכזית בהליך הוהכות בבית משפט קמא, טענה שקיבלה התייחסות ממשית גם בעודותם של עדי התביעה. אולם טענה זו לא זכתה להתייחסות, אפילו לא אגבית בהכרעת דינו של בית משפט לቴבורה.

11. ב"כ המערער ציין כי מעודותם של עדי התביעה לא עלה כי המערער עשה ככל יכולתו להcsiיל את הבדיקה, או עשה מעשה כלשהו על מנת להcsiיל את הבדיקה, ההפך הוא הנכון, מעודות עדי התביעה

עליה כי המערער שיתף פעולה, נתן בדיקות, וركח חזר ואמר כי איןנו מרגיש טוב וכי הוא מבקש לעשות לו בדיקת דם.

.12. עוד הוסיף בא כוחו של המערער כי המערער מיד לאחר השימוש שנערך לו עוד באותו לילה, ניגש באופן עצמאי למון בית החולים הילל יפה וביקש לבצע בדיקת דם, אך לצערו, בית החולים סירב לבצע בדיקה כאמור.

.13. ב"כ המערער ביקש לקבל את הערעור ולזכות את המערער בדיון ولو מחמת הספק.

.14. ב"כ המשיבה טען כי יש לדחות את הערעור. לטענתו, בית משפט לתעבורה שמע את הראות והכריע בהן. ב"כ המשיבה ציין כי כלל ידוע הוא שאין ערכאת הערעור נהגת להתערב בנסיבות מהימנות וממצאים עובדיים שנקבעו על ידי הערכמה הדינית. ב"כ המשיבה עוד הוסיף כי בית משפט לתעבורה התרשם באופן בלתי אמצעי מן העדים וקבע בין היתר על סמך אותן עדויות כי גרסת המערער אינה אמינה.

.15. לעניין בדיקת הדם שפנה המערער לעשotta, טען בא כוח המשיבה כי לא ניתן ללמידה ממנה מה הייתה בקשתו של המערער. לא ברור אם הוא באמת ביקש לעורר בדיקת דם לשם מדידת ריכוז אלכוהול בגופו.

.16. עוד ציין ב"כ המשיבה כי בית משפט לתעבורה לא סマー את הכרעתו אך ורק על סמך הCESLT בבדיקה הנוסף, אלא קבע כי בבדיקה המאפיינים שנערך לumaruer משמשת גם היא ראייה עצמאית, זאת ממשום שבבדיקה של ההליכה על קו ישר, נכשל וחרג מהקו, התנהגותו הייתה עלייה מאוד, דבר שלא הפסקה, ביקש לעשן בין הבדיקות ונכשל בבדיקה הבאת האצבע לאף. השוטר אף העיד כי מהבל פיו של המערער נדף ריח של אלכוהול כשהוא מתրשם כי מדובר בממצא תחת השפעה כבדה של אלכוהול.

.17. ב"כ המשיבה ציין כי המערער לא הביא חוות דעת רפואי שיש בה כדי לתמוך טענתו שהוא סובל מבעיה רפואית הקשורה לנשיפה כמו אסתמה קשה.

.18. עוד טען ב"כ המשיבה כי המערער לא הביא איש מבני משפחתו שיתמכו בגרסתו שלפיו הוא שתה רק כוסית ודקה בטרם עלה על ההגהה.

.19. ב"כ המשיבה ציין כי החוק מסמיך את השוטרים להחליט איזו בדיקה לבצע, בדיקת דם או ינשוף והumaruer לא ביקש מהשוטרים לאחר שעוכב לעשות בדיקת דם, אלא טען כי מצבו הרפואי לא מאפשר לו לנשוף.

- .20. לאחר שבחןתי את הראיות שהובאו לפני בימי"ש לטעבורה, קראתי בעיון את הכרעת הדין, עיינתי בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.
- .21. ביום"ש קמא סקר את ראיות הצדדים וצין כי המערער עוכב לבדיקה רישונות ומשהבל פיו הריח אלכוהול, הוא נתקבש לתת דגימת אויר נשוף לבירור רמת ריכוז אלכוהול בגופו.
- .22. השוטרים ערכו למערער בדיקת נשיפון שהייתה אינדיקטיה לנוהga בשכרות, لكن הוא עוכב לשם ביצוע בדיקת הנושא. השוטר הסביר למערער כי אסור לו לאכול, לשותות ולעשן משך 15 דקות ועד לביצוע הבדיקה.
- .23. כעולה מגרסת השוטר המערער לא נשף מספיק למכשיר הינוועפ, והפסיק לנשוף טרם הופיעו כל הכוכבות, ומכך לא צלהה הבדיקה. השוטר ציין כי הסביר למערער את אופן ביצוע הבדיקה, ואת משמעותו הסירוב או ההכשלה של הבדיקה. המערער ביצע 3 בדיקות שאף אחת מהן לא צלהה.
- .24. לא זו אף זו, כעולה מבדיקה המאפיינים שבוצעה למערער, הוא כשל ב מבחני הביצוע. המערער נכשל בהליכה על קו ישר, התנדנד וחרג מהקו, כמו כן, הוא נכשל ב מבחן הבאת האצבע לאפ. התרשם השוטר מהמערער הייתה כי הוא היה מצוי תחת השפעה כבדה של אלכוהול.
- .25. ביום"ש גם כן, הביא את גרסתו של המערער שמננה עולה כי בערב האירוע נשוא כתב האישום שהוא במחיצת ילדיו, ולבקשתם שתה כוסית של משקה אלכוהולי. במקום אחר הוא ציין כי שתה משקה אלכוהולי בחוף קיסריה.
- המערער מסר כי בבדיקה הינוועפ הוא השטעל ולא הצליח לבצע את הנשיפות הנדרשות. עוד הוסיף כי הוא ציין בפני השוטר שעקב מחלתו הוא אינו מסוגל מצלה לנשוף.
- .26. המערער צירף מסמכים רפואיים המצביעים על כך שהוא סובל מבעיה של כדוריות הדם הלבנות. ובנוסף הוא הביא מסמך רפואי המעיד על בעיה בריאות, על ירידה בכנסית אויר ללא צפצופים. אך ביום"ש קמא קבוע כי אין במסמכים שהוגשו כדי להיעד על קיומה של בעיה המונעת מהמערער לנשוף כראוי במהלך בדיקת הינוועפ. הנאשם גם כן לא טרח להביא מסמכים המלמדים על כך, שהוא סובל מאסתמה קשה כפי שטען.
- עוד נקבע כי היה על המערער לתמוך את טענותיו בחווית דעת רפואי ומשלא עשה את המוטל עליו אין לו להלן אלא עצמו, כי הרי אין הדבר במידעה שיפוטית של ביום"ש.

.27. כאמור, מדובר בקביעות עובדתית שערצתה הערעור נוהגת להתערב בהן רק במקרים חריגים ווצאי דופן. עניינו של המערער אינו נמנה עם המקרים הללו. ראו לעניין זה ע"פ 5853/12 פלוני נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 14/01/13) - ע"פ 10586/05 ערן נגד מ"י (ניתן ביום 09.01.09), ע"פ 8/08 4286 אלהאשרה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 14.1.09), רע"פ 09/09/1978 בני גלבוע נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 23.3.09), רע"פ 735/11 שי מזור נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 26.1.11) ורע"פ 11/6867 בהיל ג'בארין נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 27.9.11)

.28. השופטים שערכו את הדוחות תארו במפורש את מהלך העניינים, העידו על כך בפני בית משפט קמא שהתרשם מהם באופן חיובי ונתן את מבטחו בהם.

בית משפט קמא האמין לעדי המשיבה וקיבל את עדותם, כך שגם על יסוד עדויות אלה, היה מספיק כדי לבסס את הרשותה בדיון. עדים אלו העידו גם שבשלב מסוים המערער סירב והCSI בדיקת הינשוף וכי בהכשלה זו כדי לבסס גם היא את הרשותה בדיון.

צדק בית המשפט קמא משקבע כי אין בכוחם של המסמכים הרפואיים שהוגשו כדי לקבוע שבעיה רפואית היא זו שהביאה להפסוקות הנשיפה ולהיעדר תוצאה.

למעלה מזאת, טופס הבקשה לבצע בדיקת דם בבית חולים הילל יפה, אין בו כדי להוכיח כי המערער אכן ביקש לבצע בדיקה כאמור.

.29. יש לציין כי בית המשפט לא הרשיע את המערער רק על סמך החלטת בדיקת הינשוף אלא גם על סמך בדיקת המאפיינים שבוצעה לו.

הכרעת דינו של בית משפט ל汰verbora מנומקת וمبرוססת על ראיות טובות, גם בקשה לבצע בדיקת דם אין בה כדי לעורר אפילו ספק ספיקא.

בל נוכח שדרוש לעורר ספק סביר, כדי להביא לזכוי, כך שגם אם הבקשה לעורר בדיקת דם יכולה לעורר ספק, ולא כך אני קובע, ברוי שאין בכך כדי לשנות את התוצאה.

.30. אשר על כן ועל יסוד האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

.31. על המערער לקיים את גזר הדין של בית משפט קמא ולהפקיד את רישומו לאלאר על מנת שמנין עונש הפסילה יתחיל. כמו כן, עליו לקיים את יתר חלקו גזר הדין כאשר מנין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המצוירות תשליך לצדים עותק פסה"ד בדוואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.